

[Steen Folke.]

være et groft og klart dokumenteret tilfælde af magtmisbrug (magtfordrejning).

I en af disse skrivelser dateret 14. januar 1977, som af BIS er indsendt som dokumentation til socialministeriet, hedder det eksempelvis: De har oplyst, at De deltager i den løbende betalingsboykot, og at De ikke på trods af den nu opståede situation agter at genoptage betalingen. Man beklager derfor at måtte meddele, at man ikke kan anvise Dem plads i nøddaginstitution.

Til trods for bl. a. denne klare dokumentation skriver socialministeriet (kontorchef Birthe Frederiksen) i det seneste svar til BIS (9. juni 1977): Da socialministeriet har indhentet en indgående redegørelse om forløbet af denne visitation og ikke finder holdepunkter for at bestride magistratens oplysning om, at problemerne i forbindelse med betalingsboykotten ikke har medført afvisning af i øvrigt begrundet nøddaginstitutionsanbringelse, er socialministeriet ikke indstillet på at iværksætte yderligere undersøgelse i denne sag.

Socialministeriet vælger med andre ord at sætte kikkerten for det blinde øje. Hvis ministeren fortsat vælger samme løsning, kan det dårligt fortolkes som andet end et forsøg på at holde hånden over en partifælle, som på en ansvarlig post har gjort sig skyldig i magtmisbrug (magtfordrejning). Endnu et undvigende ministersvar vil samtidig sætte et stort spørgsmålstegn ved værdien af at have ministeren som ankeinstans i sociale sager.

Socialminister *Eva Gredals* svar (7/7 77):

Baggrunden for spørgsmålet er, at socialministeriet den 30. marts 1977 meddelte foreningen Børn i Institution og Samfund, at det i den ekstraordinære situation omkring pædagogstrejken i de københavnske daginstitutioner var i overensstemmelse med bistandslovens principper, at der af kommunen søgtes gennemført foranstaltninger til afhjælpning af de mest påtrængende pasningsbehov, og at der blev opstillet visitationsregler, hvorved de mest presserende sociale behov blev tilgodeset.

Efter at socialministeriet havde indhentet oplysninger om forløbet af visitationen, hvoraf det fremgik, at problemerne i forbindelse med betalingsboykotten ikke havde medført afvisning af i øvrigt begrundet nøddaginstitutionsanbringelse, og at der rent faktisk også var åbnet plads for enkelte børn af betalingsboykot-

tende forældre, fandt man ikke grundlag for at foretage yderligere i anledning af foreningens klage, og denne opfattelse er efter en senere henvendelse fra foreningen fastholdt i en skrivelse af 9. juni 1977.

Som det fremgår af bistandslovens § 15, er socialministeriet ikke klageinstans for de kommunale myndigheders afgørelser om optagelse af børn i daginstitutioner, der kan indbringes for amsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse.

Det tilføjes, at man er bekendt med, at ankestyrelsen har givet Københavns kommune medhold i en afgørelse efter de fastlagte retningslinjer for optagelse i nøddaginstitution.

Af *Arentoft* (FP) til ministeren for skatter og afgifter (30/6 77):

»Vil ministeren tage skridt til snarest og i hvert fald inden høsten i år at ophæve bestemmelsen om, at landbrugere, der anvender halm til boligopvarmning, skal medregne et beløb på 500 kr. årligt i den skattepligtige indkomst?«
(Spm. nr. 350).

Begrundelse.

Der henvises til meddelelser fra statsskatteinspektoratet og ligningsrådet, januar 1977 side 259:

»Opvarmning af privat bolig ved fyring med halm: Landbrugere, der anvender halm til fyring i anlæg, som forsyner deres private bolig med varme, skal ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst medregne et beløb på 500 kr. årligt til at modsvare de over driftsregnskabet afholdte udgifter til bjærgning og opbevaring af den privat anvendte halm.«

Ved en ophævelse af denne urimelige bestemmelse vil flere landbrugere formentlig tilskyndes til at anvende halm til fyring med tilsvarende besparelser på andre energikilder (olie, kul, el o. lign.) og med en deraf følgende nedsettelse af antallet af generende, brandfarlige halmfabrikationer.

Det er utroligt, at folk, der tager fornuftige initiativer, rent faktisk skal straffes derfor.

Minister for skatter og afgifter *Kampmanns* svar (7/7 77):

Bestemmelsen om, at landbrugere, der anvender halm til opvarmning af den private bolig, skal medregne et beløb af 500 kr. årligt til